

ձեռքերը . . . նոյն ժամուն լուսեղէն կամար մը գալով Ս. Կուսին վրայ և ամպեղէն լուսով մը խաչանման կաթեց սուրբ պատկերին վրայ: Ս. Կոյսը իր երեսին վրայ դնելով պատկերը արտասուեց: Պետրոս և Պօղոս առին պատկերը անոր ձեռքէն և ամէնքն ալ երկրպագեցին անոր . . . :

Բարդուղիմէոս առաքեալը՝ տաներկութէն մին՝ Ս. Կուսին զուգահաւաքման ժամանակ չկար. Աստուած այսպէս կամեցեր էր, վասնզի Թովմասի հետ Հնդկաստան գացած էր: Յետոյ եկաւ առաքեալներուն մօտ, և ստիպեց որ իրեն ցոյց տան Ս. Կուսին մարմինը: Անոնք իրենց եղբօր փափաքը կատարերու համար բացին Ս. Կերեզմանը, բայց պարագ գտան զայն աստուածակիր մարմինէն: Հիացմամբ իմացան որ հըրեշտակներու օրհնութեան և սաղմոսերգութեանց դարելէն երեք օր վերջ փոխադրուեցաւ անոր սուրբ մարմինը նոյն հրեղէն դասուն կողմէն, Բարդուղիմէոս մեծապէս սգաց որ Ս. Կուսին տեսութեան չի կրցաւ ժամանել և չի լսեց անոր վերջին օրհնութիւնը, ինչպէս Տէրոջը միւս աշակերտներն ու Առաքեալները և գերեզմանին մէջ ալ չի գտնելով առաւել ևս տրտեցաւ:

Առաքեալներն այս պարագան տեսնելով ուզեցին մխիթարել զանիկա, և այդ նպատակաւ անոր ընծայեցին փայտին վրայ նկարեալ Տիրամօր պատկերը, Բարդուղիմէոս ընդունելով զայն մեծապէս ուրախացաւ և հրամանաւ Սուրբ Հոգւոյն քարոզութեան համար փութաց երթալ Հայոց աշխարհը, վասն զի Թագէոս առաքեալ նահատակուած էր Արտագ գաւառի մէջ: Առաքեալը հաստատուեցաւ Անձեւացեաց աշխարհին մէջ հեթանոսական պաշտամունքով նշանա-